

वा० रा०

॥ ७१ ॥

विनयावनतोभूत्वाद्यभिवाद्यकृतांजलिः ॥ उक्तवान्नावणोरामतमृषिसत्यवादिनं ॥ ९ ॥ कोत्थस्मिन्प्रवरोलोकेदेवानांबलवत्तरः ॥ यंसमा
श्रित्यविबुधाजयंतिसमरेरिपून् ॥ १० ॥ कंयजंतिद्विजानित्यंकंध्यायंतिचयोगिनः ॥ एतन्मेशंसभगवन्विस्तरेणतपोधन ॥ ११ ॥ विदित्वाह
द्वतंतस्यध्यानदृष्टिर्महायशाः ॥ उवाचरावणंप्रेम्णाश्रूयतामितिपुत्रक ॥ १२ ॥ योवैभर्ताजगत्कृत्स्नंयस्योत्पत्तिनविग्रहे ॥ सुरासुरैर्नतोनित्यंह
रिर्नारायणःप्रभुः ॥ १३ ॥ यस्यानाभ्युद्भवोब्रह्माविश्वस्यजगतःपतिः ॥ येनसर्वमिदंस्तृष्टंविश्वंस्थावरजंगमं ॥ १४ ॥ तंसमाश्रित्यविबुधावि
धिनाहरिमध्वरे ॥ पिबंतित्यमृतंचैवमानिताश्रयजंतितं ॥ १५ ॥ पुराणैश्चैववेदैश्चपंचरात्रैस्तथैवच ॥ ध्यायंतियोगिनोनित्यंक्रतुभिश्चयजंति
तं ॥ १६ ॥ दैत्यदानवरक्षांसियेचान्येचामरद्विषः ॥ सर्वान्जयतिसंग्रामेसदासर्वैःसपूज्यते ॥ १७ ॥ श्रुत्वामहर्षेस्तद्वाक्यंरावणोराक्षसाधि
पः ॥ उवाचप्रणतोभूत्वापुनरेवमहामुनिः ॥ १८ ॥ दैत्यदानवरक्षांसियेहताःसमरेऽरयः ॥ कांगतिंप्रतिपद्यंतेकिंचतेहरिणाहताः ॥ १९ ॥ रावणस्य
वचःश्रुत्वाप्रत्युवाचमहामुनिः ॥ दैवतैर्निहतानित्यंप्राप्नुवंतिदिवःस्थलं ॥ २० ॥ पुनस्तस्मात्परिभ्रष्टाजायंतेवसुधातले ॥ पूर्वार्जितैःसुखैर्दुः
खैर्जायंतेचप्रियंतिच ॥ २१ ॥ येयेहताश्चक्रधरेणराजंस्त्रैलोक्यनाथेनजनार्दनेन ॥ तेतेगतास्तन्निलयंनरेन्द्राःक्रोधोपिदेवस्यवरेणतुल्यः ॥ २२ ॥
श्रुत्वाततस्तद्वचनंनिशाचरःसनत्कुमारस्यमुखाद्विनिर्गतं ॥ तथाप्रहृष्टःसबभूवविस्मितःकथन्नुयास्यामिहरिमहाहवे ॥ २३ ॥ इत्यार्षे श्रीम
वा० उ० सर्गः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ एवंचितयतस्तस्यरावणस्यदुरात्मनः ॥ पुनरेवापरंवाक्यंव्याजहारमहामुनिः ॥ १ ॥ मनसश्चेप्सि
तंयत्तद्भविष्यतिमहाहवे ॥ सुखीभवमहाबाहोकंचित्कालमुदीक्ष्य ॥ २ ॥ एवंश्रुत्वामहाबाहुस्तमृषिंप्रत्युवाचसः ॥ कीदृशलक्षणंतस्यब्रूहि
सर्वमशेषतः ॥ ३ ॥ राक्षसेशवचःश्रुत्वासमुनिःप्रत्यभाषत ॥ श्रूयतांसर्वमाख्यास्येनवराक्षसपुंगव ॥ ४ ॥

उ० का०

॥ ७१ ॥